KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1181/87

af 29. april 1987

om ændring af forordning (EØF) nr. 2220/85 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn ([1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1579/86 ([2]), særlig artikel 7, stk. 5, artikel 8, stk. 4, artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 3 og 5, samt artikel 16, stk. 6, og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter og til andre bestemmelser, der er fastsat i forordningerne om markedsordningerne, og hvis gennemførelse indebærer sikkerhedsstillelse ;

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 525/77 af 14. marts 1977 om indførelse af en producentstøtteordning for ananaskonserves, ([3]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1699/85 ([4]), særlig artikel 8,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1079/77 af 17. maj 1977 om en medansvarsafgift og om foranstaltninger til udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter ([5]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1338/86 ([6]), særlig artikel 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2169/81 af 27. juli 1981 om fastsættelse af almindelige regler for støtteordningen vedrørende bomuld ([7]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3128/86 ([8]), særlig artikel 5, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1431/82 af 18. maj 1982 om fastsættelse af særforanstaltninger for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner ([9]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3127/86 ([10]), særlig artikel 3, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1677/85 af 11. juni 1985 om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren ([11]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 90/87 ([12]), særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger :

I Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 ([13]) er det fastsat, at en del af sikkerheden fortabes i forhold til betydningen af det krav, der ikke er overholdt ; manglende opfyldelse af et underordnet krav kan med hensyn til betydningen heraf sidestilles med, at beviset for, at alle primære krav er blevet opfyldt, føres for sent ; konsekvenserne bør i begge tilfælde være de samme ; forordning (EØF) nr. 2220/85 bør ændres i overensstemmelse hermed ;

for at undgå tvivl bør det fastsættes, i hvilke tilfælde der skal tages hensyn til force majeure ;

på baggrund af de indhøstede erfaringer bør der foretages visse ændringer med henblik på en tydeliggørelse af forordning (EØF) nr. 2220/85 og en ændring af visse udtryks anvendelsesområde ; desuden bør en fejl i den nederlandske udgave rettes ;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra alle de berørte forvaltningskomiteer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

I forordning (EØF) nr. 2220/85 foretages følgende ændringer :

Artikel 1

1. I artikel 19 ændres følgende :

   a) i stk. 1 i den nederlandske udgave ændres »waarborg« til »zekerheid«.

   b) stk. 2 affattes således :

   »2. Såfremt der ikke inden for den fastsatte frist fremlægges dokumentation for, at der er opnået endelig ret til det udbetalte beløb, iværksætter den ansvarlige myndighed straks den i artikel 29 omhandlede fremgangsmåde.

   Fristen kan udskydes i tilfælde af force majeure.

   Dog kan dokumentation i de tilfælde, hvor det er fastsat i fællesskabsbestemmelserne, fortsat fremlægges efter nævnte frists udløb mod delvis tilbagebetaling af sikkerhedsstillelsen.«

([1]) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
([2]) EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 29.
([3]) EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 46.
([4]) EFT nr. L 163 af 22. 6. 1985, s. 12.
([5]) EFT nr. L 131 af 26. 5. 1977, s. 6.
([6]) EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 27.
([7]) EFT nr. L 211 af 31. 7. 1981, s. 2.
([8]) EFT nr. L 292 af 16. 10. 1986, s. 2.
([9]) EFT nr. L 162 af 12. 6. 1982, s. 28.
([10]) EFT nr. L 292 af 16. 10. 1986, s. 1.
([11]) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 6.
([12]) EFT nr. L 13 af 15. 1. 1987, s. 12.
([13]) EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.

2. I artikel 20 indsættes som stk. 6 :

»6. I dette afsnit forstås ved »den pågældende del af det sikrede beløb« den del af det sikrede beløb, der svarer til den mængde, for hvilken et krav ikke er opfyldt.«

3. Artikel 22, stk. 1 og 2, affattes således :

»1. Sikkerheden fortabes fuldt ud for den mængde, for hvilken et primært krav ikke er blevet opfyldt, medmindre force majeure har umuliggjort denne opfyldelse.

2. Et primært krav betragtes som uopfyldt, hvis beviset for kravets opfyldelse ikke er forelagt ved udløbet af fristen derfor, medmindre force majeure har forhindret forelæggelse af dette bevis inden for den fastsatte frist. Den i artikel 29 omhandlede fremgangsmåde til inddrivelse af det fortabte beløb iværksættes straks.«

4. I slutningen af artikel 22, stk. 4, indsættes :

»..., medmindre force majeure har forhindret forelæggelse af dette bevis inden for den fastsatte frist.«

5. Artikel 24, stk. 1, affattes således :

»1. Manglende opfyldelse af et eller flere underordnede krav medfører fortabelse af 15 % af den pågældende del af det sikrede beløb, medmindre force majeure har umuliggjort denne opfyldelse.«

6. Artikel 25 affattes således :

»*Artikel 25*

Fremlægges der bevis for, at alle primære krav er opfyldt, medens såvel et sekundært som et underordnet krav er uopfyldt, finder artikel 23 og 24 anvendelse, og det samlede beløb, der fortabes, er lig med det beløb, der fortabes i henhold til artikel 23, forhøjet med 15 % af den pågældende del af det sikrede beløb.«

7. Efter artikel 26 indsættes følgende overskrift :

»AFSNIT VI

Almindelige bestemmelser«

8. Efter artikel 28 udgår følgende overskrift :

»AFSNIT VI

Almindelige bestemmelser«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 1, stk. 6, gælder kun for sikkerhed, der stilles efter denne forordnings ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. april 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand